

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 13ης Μαρτίου 2014*

«Γεωργία — Κανονισμός (ΕΚ) 341/2007 — Άρθρο 6, παράγραφος 4 — Δασμολογικές ποσοτώσεις — Σκόρδο κινεζικής προελεύσεως — Πιστοποιητικά εισαγωγής — Μη μεταβιβάσιμα δικαιώματα απορρέοντα από ορισμένα πιστοποιητικά εισαγωγής — Καταστρατήγηση — Κατάχρηση δικαιώματος»

Στην υπόθεση C-155/13,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε η Commissione tributaria regionale di Venezia-Mestre (Ιταλία), με απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2013, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 27 Μαρτίου 2013, στο πλαίσιο της δίκης

Società Italiana Commercio e Servizi srl (SICES), υπό εκκαθάριση,

Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co.,

Agricola Lusiana srl,

Romagnoli Fratelli SpA,

Agrimediterranea srl,

Parini Francesco,

Duoccio srl,

Centro di Assistenza Doganale Triveneto Service srl,

Novafruit srl,

Evergreen Fruit Promotion srl

κατά

Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen, πρόεδρο τμήματος, M. Safjan, J. Malenovský, A. Prechal και K. Jürimäe (εισηγήτρια), δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- οι Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., Agricola Lusìa srl, Romagnoli Fratelli SpA, Agrimediterranea srl και Parini Francesco, εκπροσωπούμενοι από τον M. Moretto, avvocato,
- η Duoccio srl, εκπροσωπούμενη από τον M. Camilli, avvocato,
- οι Novafruit srl και Evergreen Fruit Promotion srl, εκπροσωπούμενες από τους W. Viscardini και G. Doná, avvocati,
- η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον G. Albenzio, avvocato dello Stato,
- η Ισπανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον A. Rubio González,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους P. Rossi και B.-R. Killmann,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 341/2007 της Επιτροπής, της 29ης Μαρτίου 2007, σχετικά με το άνοιγμα και τον τρόπο διαχείρισης δασμολογικών ποσοστώσεων καθώς και την καθιέρωση καθεστώτος πιστοποιητικών εισαγωγής και πιστοποιητικών καταγωγής για τα σκόρδα και ορισμένα άλλα γεωργικά προϊόντα που εισάγονται από τρίτες χώρες (ΕΕ L 90, σ. 12).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ, αφενός, των Società Italiana Commercio e Servizi srl (SICES), υπό εκκαθάριση, Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., Agricola Lusìa srl, Romagnoli Fratelli SpA, Agrimediterranea srl, Parini Francesco, Duoccio srl, Centro di Assistenza Doganale Triveneto Service srl, Novafruit srl και Evergreen Fruit Promotion srl και, αφετέρου, της Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia (τελωνειακής αρχής της Βενετίας, στο εξής: Agenzia Dogane) με αντικείμενο διορθωτικές πράξεις και πράξεις επιβολής δασμών τις οποίες τους απηύθυνε η Agenzia Dogane, οι οποίες αφορούσαν υπό ευνοϊκούς δασμολογικούς όρους εισαγωγές σκόρδου κινεζικής προελεύσεως υπαγόμενες στον κωδικό ΣΟ 0703 20 00.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός 341/2007

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 1, 7 έως 10 και 13 έως 15 του κανονισμού 341/2007 ορίζουν ότι:
«(1) Από την 1η Ιουνίου 2001, ο συνήθης εισαγωγικός δασμός σκόρδων του κωδικού ΣΟ 0703 20 00 αποτελείται από ένα δασμό κατ' αξία που ανέρχεται σε 9,6% και από ένα ειδικό ποσό που ανέρχεται σε 1 200 ευρώ ανά τόνο καθαρού βάρους. [...]

[...]

- (7) Εφόσον υπάρχει ειδικός δασμός σε μη προτιμησιακές εισαγωγές εκτός της ποσόστωσης ΓΣΔΕ, η διαχείριση της ποσόστωσης ΓΣΔΕ απαιτεί την καθιέρωση καθεστώτος πιστοποιητικών εισαγωγής. Το καθεστώς αυτό θα επιτρέψει τη λεπτομερή εποπτεία όλων των εισαγωγών σκόρδου. [...]
- (8) Για την κατά το δυνατόν στενότερη εποπτεία όλων των εισαγωγών, ιδιαίτερα μετά τις πρόσφατες περιπτώσεις απάτης λόγω ψευδούς δήλωσης σχετικά με την καταγωγή ή λανθασμένης περιγραφής του προϊόντος, πρέπει να υπόκεινται στην έκδοση πιστοποιητικών εισαγωγής όλες οι εισαγωγές σκόρδων και άλλων προϊόντων τα οποία είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν για τη λανθασμένη περιγραφή του σκόρδου. Είναι σκόπιμο να προβλεφθούν δύο κατηγορίες πιστοποιητικών εισαγωγής, η μία για τις εισαγωγές στο πλαίσιο της ΓΣΔΕ και η άλλη για όλες τις άλλες εισαγωγές.
- (9) Πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ παραδοσιακών και νέων εισαγωγών, προς όφελος τόσο των υφιστάμενων εισαγωγών οι οποίοι κανονικά εισάγουν σημαντικές ποσότητες σκόρδου, όσο και των νέων εισαγωγών οι οποίοι εισέρχονται στην αγορά και πρέπει και αυτοί να έχουν εύλογες δυνατότητες να υποβάλουν αιτήσεις πιστοποιητικών εισαγωγής για ποσότητα σκόρδου βάσει των δασμολογικών ποσοστώσεων. Είναι σκόπιμο να δοθεί σαφής ορισμός των δύο αυτών κατηγοριών εισαγωγών και να καθοριστούν ορισμένα κριτήρια αναφορικά με το καθεστώς των αιτούντων και τη χρήση των χορηγούμενων πιστοποιητικών εισαγωγής.
- (10) Οι ποσότητες που πρόκειται να κατανεμηθούν σε αυτές τις κατηγορίες εισαγωγών πρέπει να καθοριστούν με βάση τις ποσότητες που πραγματικά εισάγονται παρά με βάση τα πιστοποιητικά εισαγωγής που εκδίδονται.

[...]

- (13) Οι αιτήσεις για πιστοποιητικά εισαγωγής σκόρδου από τρίτες χώρες που υποβάλλονται από εισαγωγείς και των δυο κατηγοριών πρέπει να υπόκεινται σε ορισμένους περιορισμούς. Οι περιορισμοί αυτοί είναι αναγκαίοι προκειμένου να διασφαλιστεί ο ανταγωνισμός μεταξύ εισαγωγών αλλά και η δυνατότητα των εισαγωγών με πραγματική εμπορική δραστηριότητα στην αγορά οπωροκηπευτικών να προασπίζονται τις θεμιτές εμπορικές τους θέσεις έναντι άλλων εισαγωγών και να μην είναι πλέον δυνατός ο έλεγχος της αγοράς από έναν και μόνο εισαγωγέα.
- (14) Προκειμένου να διασφαλιστεί ο ανταγωνισμός μεταξύ των πραγματικών εισαγωγών και να αποφευχθεί η κερδοσκοπία στη χορήγηση πιστοποιητικών εισαγωγής για το σκόρδο στο πλαίσιο της ποσόστωσης ΓΣΔΕ, καθώς και οποιαδήποτε κατάχρηση του καθεστώτος η οποία θα ήταν αντίθετη με τις θεμιτές εμπορικές θέσεις νέων και παραδοσιακών εισαγωγών, πρέπει να καθιερωθούν αυστηρότεροι έλεγχοι της ορθής χρήσης των πιστοποιητικών εισαγωγής. Προς τον σκοπό αυτό, πρέπει να απαγορευθεί η μεταβίβαση των πιστοποιητικών εισαγωγής και να θεσπιστεί η επιβολή κυρώσεων σε περίπτωση υποβολής πολλαπλών αιτήσεων.
- (15) Είναι επίσης αναγκαία η λήψη μέτρων προκειμένου να περιοριστούν στο ελάχιστο οι κερδοσκοπικού χαρακτήρα αιτήσεις πιστοποιητικών εισαγωγής, που είναι δυνατόν να οδηγήσουν στη μη πλήρη χρησιμοποίηση των δασμολογικών ποσοστώσεων. Λόγω της φύσης και της αξίας του προϊόντος, πρέπει να συστήνεται εγγύηση για κάθε τόνο σκόρδων για τον οποίο έχει υποβληθεί αίτηση πιστοποιητικού εισαγωγής. Το ποσό της εγγύησης πρέπει να είναι αρκετά υψηλό ώστε να αποθαρρύνονται οι κερδοσκοπικές αιτήσεις, αλλά όχι τόσο υψηλό ώστε να αποθαρρύνονται οι εισαγωγείς οι οποίοι ασκούν γνήσια εμπορική δραστηριότητα σχετική με το σκόρδο. [...]

- 4 Το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Άνοιγμα δασμολογικών ποσοστώσεων και εφαρμοζόμενοι δασμοί», προβλέπει ότι:

«1. [...] ανοίγονται δασμολογικές ποσοστώσεις για εισαγωγές νωπών ή διατηρημένων με απλή ψύξη σκόρδων στην Κοινότητα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 0703 20 00 [...], βάσει των όρων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Η ποσότητα κάθε δασμολογικής ποσόστωσης, η περίοδος δασμολογικής ποσόστωσης εισαγωγής και οι υποπερίοδοι εφαρμογής της και οι αύξοντες αριθμοί προσδιορίζονται στο παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού.

2. Ο δασμός κατ' αξία που εφαρμόζεται στα σκόρδα τα οποία εισάγονται βάσει των ποσοστώσεων της παραγράφου 1 ανέρχεται σε 9,6 %.»

- 5 Το άρθρο 4 του εν λόγω κανονισμού, με τίτλο «Κατηγορίες εισαγωγέων», προβλέπει, στις παραγράφους του 2 και 3, τα εξής:

«2. Ως “παραδοσιακοί εισαγωγείς” νοούνται οι εισαγωγείς που μπορούν να αποδείξουν ότι:

- α) τους έχουν χορηγηθεί και έχουν χρησιμοποιήσει πιστοποιητικά εισαγωγής σκόρδου [...] κατά τη διάρκεια καθεμιάς από τις τρεις πλήρεις προηγούμενες περιόδους δασμολογικών ποσοστώσεων εισαγωγής, και
- β) έχουν εισαγάγει στην Κοινότητα τουλάχιστον 50 τόνους οπωροκηπευτικών [...] κατά τη διάρκεια της τελευταίας πλήρους περιόδου δασμολογικών ποσοστώσεων εισαγωγής που προηγείται της αιτήσεώς τους.

[...]

3. Ως “νέοι εισαγωγείς” νοούνται οι εισαγωγείς πλην εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, που έχουν εισαγάγει στην Κοινότητα τουλάχιστον 50 τόνους οπωροκηπευτικών [...] κατά τη διάρκεια ενός εκάστου των δύο προηγούμενων πλήρων περιόδων δασμολογικής ποσόστωσης εισαγωγής ή ενός εκάστου των δύο προηγούμενων ημερολογιακών ετών.»

- 6 Το άρθρο 5 του ίδιου κανονισμού, με τίτλο «Προσκόμιση πιστοποιητικών εισαγωγής», ορίζει στην παράγραφο του 2 ότι:

«Τα πιστοποιητικά εισαγωγής σκόρδου που έχει τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία στο πλαίσιο των ποσοστώσεων του παραρτήματος Ι αναφέρονται εφεξής ως “πιστοποιητικά ‘Α’”.

Τα λοιπά πιστοποιητικά εισαγωγής αναφέρονται εφεξής ως “πιστοποιητικά ‘Β’”.»

- 7 Το άρθρο 6 του κανονισμού 341/2007, με τίτλο «Γενικές διατάξεις που αφορούν τις αιτήσεις πιστοποιητικών “Α” και τα πιστοποιητικά [“Α”]», ορίζει, στις παραγράφους του 2 και 4, τα εξής:

«2. Η εγγύηση [...] ανέρχεται σε 50 ευρώ ανά τόνο.

[...]

4. [...] τα δικαιώματα που απορρέουν από πιστοποιητικά “Α” δεν είναι μεταβιβάσιμα.»

- 8 Το άρθρο 8 του εν λόγω κανονισμού, με τίτλο «Ποσότητα αναφοράς για τους παραδοσιακούς εισαγωγείς», ορίζει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, ως “ποσότητα αναφοράς” νοείται η ποσότητα σκόρδου που εισάγεται από παραδοσιακό εισαγωγέα κατά την έννοια του άρθρου 4, ως εξής:

- α) για τους παραδοσιακούς εισαγωγείς που εισήγαγαν σκόρδο μεταξύ 1998 και 2000 στην Κοινότητα, με τη σύνθεσή της την 1η Ιανουαρίου 1995, η ανώτατη ποσότητα σκόρδου που εισήχθη κατά τη διάρκεια ενός των ημερολογιακών ετών 1998, 1999 και 2000·
- β) για τους παραδοσιακούς εισαγωγείς που εισήγαγαν σκόρδο μεταξύ 2001 και 2003 στην Τσεχική Δημοκρατία, την Εσθονία, την Κύπρο, τη Λεττονία, τη Λιθουανία, την Ουγγαρία, τη Μάλτα, την Πολωνία, τη Σλοβενία ή τη Σλοβακία, η ανώτατη ποσότητα σκόρδου που εισήχθη:
- i) είτε κατά τη διάρκεια των ημερολογιακών ετών 2001, 2002 ή 2003·
- ii) είτε κατά τη διάρκεια της περιόδου δασμολογικής ποσόστωσης εισαγωγής 2001/2002, 2002/2003 ή 2003/2004·
- γ) για τους παραδοσιακούς εισαγωγείς που εισήγαγαν σκόρδο στη Βουλγαρία ή τη Ρουμανία μεταξύ 2003 και 2005, η ανώτατη ποσότητα σκόρδου που εισήχθη:
- i) είτε κατά τη διάρκεια των ημερολογιακών ετών 2003, 2004 ή 2005·
- ii) είτε κατά τη διάρκεια της περιόδου δασμολογικής ποσόστωσης εισαγωγής 2003/2004, 2004/2005 ή 2005/2006·
- δ) για τους παραδοσιακούς εισαγωγείς που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των στοιχείων α', β' ή γ', η ανώτατη ποσότητα σκόρδου που εισήχθη σε μία από τις τρεις πρώτες πλήρεις περιόδους δασμολογικής ποσόστωσης εισαγωγής, κατά τη διάρκεια των οποίων οι εισαγωγείς αυτοί έλαβαν πιστοποιητικά σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 565/2002, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1870/2005 ή τον παρόντα κανονισμό.

[...]»

- 9 Το άρθρο 9 του κανονισμού 341/2007, με τίτλο «Περιορισμοί που εφαρμόζονται σε αιτήσεις πιστοποιητικών “Α”», ορίζει στην παράγραφο του 1 ότι:

«Η συνολική ποσότητα που καλύπτεται από αιτήσεις πιστοποιητικών “Α” που υποβάλλονται από παραδοσιακό εισαγωγέα σε οποιαδήποτε περίοδο δασμολογικής ποσόστωσης εισαγωγής δεν μπορεί να υπερβαίνει την ποσότητα αναφοράς του εν λόγω εισαγωγέα. Οι αρμόδιες αρχές απορρίπτουν τις αιτήσεις που δεν συμμορφώνονται με τον κανόνα αυτό.»

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1291/2000

- 10 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1291/2000 της Επιτροπής, της 9ης Ιουνίου 2000, για τις κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εισαγωγής, εξαγωγής και προκαθορισμού για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 152, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1423/2007 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2007 (ΕΕ L 317, σ. 36, στο εξής: κανονισμός 1291/2000), ισχύει ως προς τις δασμολογικές ποσοστώσεις που ανοίχθηκαν με τον κανονισμό 341/2007, σύμφωνα με το άρθρο 2 του τελευταίου αυτού κανονισμού.

11 Κατά την αιτιολογική σκέψη 21 του κανονισμού 1291/2000, η εγγύηση που έχει συσταθεί από τον εισαγωγέα καταπίπτει εν όλω ή εν μέρει αν, κατά τη διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού εισαγωγής, δεν εκτελείται η εισαγωγή ή η εξαγωγή ή εκτελείται εν μέρει.

12 Το άρθρο 35, παράγραφος 2, του κανονισμού 1291/2000 προβλέπει ότι:

«[...] όταν δεν εκπληρώνεται η υποχρέωση εισαγωγής [...], η εγγύηση καταπίπτει για ποσό ίσο με τη διαφορά μεταξύ:

α) του 95 % της ποσότητας που αναγράφεται στο πιστοποιητικό, και

β) της ποσότητας η οποία πράγματι εισάγεται ή εξάγεται.

[...]

Εντούτοις, αν η εισαγόμενη [...] ποσότητα ανέρχεται σε λιγότερο από το 5 % της αναγραφόμενης στο πιστοποιητικό ποσότητας, η εγγύηση καταπίπτει στο σύνολό της.

[...]»

Ο κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95

13 Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1), προβλέπει τα εξής:

«1. Κάθε παρατυπία συνεπάγεται, κατά γενικό κανόνα, την αφαίρεση του αδικαιολογήτως αποκτηθέντος οφέλους:

— με την υποχρέωση καταβολής των οφειλομένων ή επιστροφής των αδικαιολογήτως εισπραχθέντων ποσών,

— με την ολική ή μερική κατάπτωση της εγγύησης που έχει συσταθεί για την υποστήριξη της αίτησης παρασχεθέντος οφέλους ή για την είσπραξη προκαταβολής.

2. Η εφαρμογή των μέτρων της παραγράφου 1 περιορίζεται στην αφαίρεση του εξασφαλισθέντος οφέλους προσαυξημένου, εφόσον προβλέπεται, με τόκους που δύνανται να καθοριστούν κατ' αποκοπήν.

3. Οι πράξεις οι οποίες αποδεδειγμένως αποσκοπούν στην εξασφάλιση οφέλους αντίθετου προς τους στόχους των εκάστοτε εφαρμοστέων διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, με την τεχνητή δημιουργία των προϋποθέσεων κτήσης αυτού του οφέλους, έχουν ως συνέπεια, ανάλογα με την περίπτωση, είτε τη μη εξασφάλιση είτε την αφαίρεση του οφέλους.

4. Τα μέτρα του παρόντος άρθρου δεν θεωρούνται κυρώσεις.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

14 Η διαφορά της κύριας δίκης αφορά εισαγωγές σκόρδου κινεζικής προελεύσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στα τέλη του 2007 και στις αρχές του 2008 από τους SICES, Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., Agricola Lusina srl, Romagnoli Fratelli SpA, Agrimediteranea srl, Parini Francesco, Novafruit srl και Evergreen Fruit Promotion srl. Οι εν λόγω

εισαγωγείς, οι οποίοι ήταν νέοι εισαγωγείς υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 341/2007, ήταν κάτοχοι πιστοποιητικών «Α» χορηγηθέντων σύμφωνα με τον κανονισμό αυτόν. Ως εκ τούτου, οι οικείες εισαγωγές έτυχαν της απαλλαγής από τον ειδικό δασμό ύψους 1 200 ευρώ ανά τόνο καθαρού βάρους.

- 15 Κατόπιν εκ των υστέρων ελέγχων των τελωνειακών διασαφήσεων για τις προαναφερθείσες εισαγωγές σκόρδου, η Agenzia Dogane εξέδωσε στα τέλη του 2010 διορθωτικές πράξεις και πράξεις επιβολής δασμών. Οι πράξεις αυτές στηρίζονταν στην ανάκληση της απαλλαγής από τον ειδικό δασμό ύψους 1 200 ευρώ ανά τόνο καθαρού βάρους, σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού 2988/95, με την αιτιολογία ότι με τις εν λόγω εισαγωγές είχαν καταστρατηγηθεί οι περί απαλλαγής από τον ειδικό δασμό διατάξεις.
- 16 Ειδικότερα, η Agenzia Dogane διαπίστωσε την ύπαρξη του ακόλουθου, κατά την άποψή της, καταδολιευτικού μηχανισμού:
- πρώτον, η Duoccio srl (στο εξής: Duoccio) ή η Tico srl (στο εξής: Tico) αγόραζαν το σκόρδο από Κινέζο προμηθευτή·
  - δεύτερον, προ της εντός της Ένωσης εισαγωγής, οι Duoccio και Tico πωλούσαν το εμπόρευμα στους επίμαχους στη διαφορά της κύριας δίκης εισαγωγείς, κατόχους πιστοποιητικών «Α», οι οποίοι ακολούθως προέβαιναν στην εισαγωγή, και
  - τρίτον, μετά την εισαγωγή, οι εν λόγω εισαγωγείς πωλούσαν εκ νέου το συγκεκριμένο εμπόρευμα στην Duoccio.
- 17 Η Duoccio δραστηριοποιούνταν τόσο στην αγορά εισαγωγής σκόρδου ως παραδοσιακός εισαγωγέας υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 341/2007, όσο και στην αγορά διανομής σκόρδου εντός της Ένωσης, ως έμπορος χονδρικής. Κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης, η Duoccio έπρεπε να ανταποκριθεί στη ζήτηση εκ μέρους των εντός της Ένωσης καταναλωτών, είχε, όμως, εξαντλήσει τα δικά της πιστοποιητικά «Α» με αποτέλεσμα να μην είναι πλέον σε θέση να εισαγάγει σκόρδο υπό ευνοϊκούς δασμολογικούς όρους. Επιπλέον, ο ειδικός δασμός είχε καθοριστεί σε τέτοιο επίπεδο που η εισαγωγή σκόρδου εκτός δασμολογικής ποσοστώσεως δεν ήταν επικερδής.
- 18 Κατά την Agenzia Dogane, οι δύο διαδοχικές πωλήσεις σκόρδου, από τις Duoccio και Tico στους επίμαχους στη διαφορά της κύριας δίκης εισαγωγείς κι έπειτα απ' αυτούς στην Duoccio, αποσκοπούσαν στην καταστράτηγηση της κατά το άρθρο 6, παράγραφος 4, του κανονισμού 341/2007 απαγορεύσεως της μεταβιβάσεως των απορρεόντων από πιστοποιητικά «Α» δικαιωμάτων. Η καταστράτηγηση συνίστατο στο ότι η Duoccio είχε συμφωνήσει να αγοράσει το σε ελεύθερη κυκλοφορία σκόρδο πριν ακόμη λάβουν χώρα οι εισαγωγές. Η εταιρία αυτή έπρεπε, επομένως, να θεωρηθεί πραγματικός εισαγωγέας ως προς τον οποίο εφαρμόστηκαν ευνοϊκοί δασμολογικοί όροι χωρίς δικαίωμα προς τούτο.
- 19 Οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης προσέβαλαν τις διορθωτικές πράξεις και τις πράξεις επιβολής δασμού ενώπιον της Commissione tributaria provinciale di Venezia. Η αρχή αυτή απέρριψε τις προσφυγές αφού πρώτα τις συνένωσε. Επίσήμανε ότι, καίτοι οι διάφορες πράξεις πωλήσεως ήταν ισχυρές, πραγματικός εισαγωγέας ήταν η Duoccio και όχι οι επίμαχοι στη διαφορά της κύριας δίκης εισαγωγείς οι οποίοι διέθεταν πιστοποιητικά «Α». Κατά την κρίση της, συνέτρεχαν σοβαρές, συγκεκριμένες και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες συνέτειναν στη διαπίστωση του εικονικού χαρακτήρα των νομικών μέσων που είχαν χρησιμοποιηθεί προκειμένου να είναι δυνατή η εισαγωγή υπό ευνοϊκούς δασμολογικούς όρους και της καταστράτηγησης της απαγορεύσεως της μεταβιβάσεως των απορρεόντων από πιστοποιητικά «Α» δικαιωμάτων. Κατά την Commissione tributaria provinciale di Venezia, τα πραγματικά περιστατικά της προκειμένης υποθέσεως στοιχειοθετούσαν κατάχρηση δικαιώματος.

20 Κατόπιν εφέσεως την οποία άσκησαν οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης κατά της αποφάσεως της Commissione tributaria provinciale, η Commissione tributaria regionale di Venezia-Mestre αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν της διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχει το άρθρο 6 του κανονισμού 341/2007 [...] την έννοια ότι συνιστά παράνομη μεταβίβαση πιστοποιητικών εισαγωγής υπό ευνοϊκούς δασμολογικούς όρους στο πλαίσιο της ποσοτώσεως ΓΣΔΕ για το σκόρδο κινεζικής προελεύσεως το γεγονός ότι ο κάτοχος των εν λόγω πιστοποιητικών διαθέτει στην αγορά το επίμαχο σκόρδο, κατόπιν καταβολής του οφειλόμενου δασμού, διά μεταβιβάσεως σε άλλη επιχείρηση που είναι κάτοχος πιστοποιητικών εισαγωγής, από την οποία είχε αποκτήσει το προαναφερθέν σκόρδο πριν από την εισαγωγή;»

21 Με απόφαση της 28ης Μαΐου 2013, το αιτούν δικαστήριο αποφάσισε να συμπληρώσει την απόφαση περί παραπομπής της 12ης Φεβρουαρίου 2013. Διευκρίνισε ότι, με το προδικαστικό ερώτημα, ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν αρκεί, προκειμένου να είναι νόμιμη η χρησιμοποίηση πιστοποιητικών εισαγωγής υπό ευνοϊκούς δασμολογικούς όρους, ο κάτοχος των πιστοποιητικών αυτών να θέτει το επίμαχο σκόρδο σε ελεύθερη κυκλοφορία, χωρίς να ασκούν επιρροή όλες οι εμπορικές δραστηριότητες που προηγούνται ή έπονται αυτής της θέσεως σε ελεύθερη κυκλοφορία.

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

22 Υπενθυμίζεται ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, εναπόκειται αποκλειστικώς στο εθνικό δικαστήριο, που έχει επιληφθεί της διαφοράς και φέρει την ευθύνη της δικαστικής αποφάσεως που πρόκειται να εκδοθεί, να εκτιμήσει, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιομορφίες της υποθέσεως, τόσο την αναγκαιότητα μιας προδικαστικής αποφάσεως για την έκδοση της δίκης του αποφάσεως όσο και το λυσιτελές των ερωτημάτων που υποβάλλει στο Δικαστήριο (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2011, C-138/10, DP grup, Συλλογή 2011, σ. I-8369, σκέψη 28).

23 Εντούτοις, στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, εναπόκειται στο Δικαστήριο να δώσει στο εθνικό δικαστήριο χρήσιμη απάντηση που να του παρέχει τη δυνατότητα να επιλύσει τη διαφορά της οποίας έχει επιληφθεί. Υπό το πρίσμα αυτό, το Δικαστήριο μπορεί να αναδιατυπώσει, εφόσον είναι αναγκαίο, τα ερωτήματα που του έχουν υποβληθεί. Επιπλέον, αποστολή του Δικαστηρίου είναι να ερμηνεύει όλες τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που έχουν ανάγκη τα εθνικά δικαστήρια προκειμένου να αποφανθούν επί των διαφορών των οποίων έχουν επιληφθεί, ακόμη και όταν δεν γίνεται ρητή μνεία των διατάξεων αυτών στα ερωτήματα που του υποβάλλουν τα ως άνω δικαστήρια (βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσα απόφαση DP grup, σκέψη 29).

24 Συναφώς, από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι, στην υπόθεση της κύριας δίκης, δεν υπήρξε μεταβίβαση πιστοποιητικών «Α» ή δικαιωμάτων απορρεόντων από τέτοια πιστοποιητικά. Μεταβιβάσθηκε απλώς εμπόρευμα, αρχικώς, από επιχείρηση προς εισαγωγέα και ακολούθως, μετά την εντός της Ένωσης εισαγωγή, από τον εισαγωγέα αυτόν στην ίδια επιχείρηση.

25 Δεδομένου ότι το άρθρο 6, παράγραφος 4, του κανονισμού 341/2007 απαγορεύει μόνον τη μεταβίβαση δικαιωμάτων απορρεόντων από πιστοποιητικά «Α», προκύπτει ότι η εν λόγω διάταξη δεν ρυθμίζει την περίπτωση εκείνη κατά την οποία ο κάτοχος πιστοποιητικών εισαγωγής με μειωμένο δασμό αγοράζει εμπορεύματα προ της εισαγωγής τους από συγκεκριμένη επιχείρηση και, ακολούθως, της τα πωλεί εκ νέου, αφού έχουν εισαχθεί εντός της Ένωσης.

26 Περαιτέρω, από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι κάθε μία από τις επίμαχες στην κύρια δίκη επιμέρους πράξεις πωλήσεως, εισαγωγής και εκ νέου πωλήσεως ήταν κατά νόμον ισχυρές. Ειδικότερα, όσον αφορά τις εισαγωγές, πληρούνταν όλες οι τυπικές προϋποθέσεις χορηγήσεως ευνοϊκών δασμολογικών όρων, καθώς οι επίμαχοι στην κύρια δίκη εισαγωγείς είχαν προβεί στον εκτελωνισμό του επίμαχου εμπορεύματος με τη χρήση νομοτύπως κτηθέντων πιστοποιητικών «Α».

- 27 Παρά ταύτα, από τις υποβληθείσες στο Δικαστήριο παρατηρήσεις προκύπτει ότι, με τις πράξεις αυτές, επιδιωκόμενος σκοπός του εντός της Ένωσης αγοραστή, ο οποίος ήταν συγχρόνως και παραδοσιακός εισαγωγέας, υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 341/2007, ήταν να μπορέσει να προμηθευτεί σκόρδο εισαγόμενο στο πλαίσιο της κατά τον κανονισμό αυτό δασμολογικής ποσοστώσεως. Κατά το αιτούν δικαστήριο, όμως, το γεγονός αυτό ενδέχεται να συνιστά απόδειξη της υπάρξεως καταχρήσεως δικαιώματος.
- 28 Ως εκ τούτου, το προδικαστικό ερώτημα πρέπει να νοηθεί υπό την έννοια ότι αφορά το ζήτημα αν το άρθρο 6, παράγραφος 4, του κανονισμού 341/2007, μολονότι δεν ρυθμίζει αυτές καθαυτές τις πράξεις με τις οποίες ένας εισαγωγέας, ο οποίος είναι κάτοχος πιστοποιητικών εισαγωγής με μειωμένο δασμό, αγοράζει εμπόρευμα προ της εισαγωγής του στην Ένωση από επιχείρηση, επίσης παραδοσιακό εισαγωγέα υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, η οποία όμως έχει εξαντλήσει τα δικά της πιστοποιητικά εισαγωγής με μειωμένο δασμό, στη συνέχεια της το πωλεί εκ νέου μετά την εισαγωγή του στην Ένωση, πρέπει να ερμηνευτεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε τέτοιου είδους πράξεις διότι συνιστούν κατάχρηση δικαιώματος.
- 29 Κατά πάγια νομολογία, οι πολίτες δεν μπορούν να επικαλούνται το δίκαιο της Ένωσης καταχρηστικά ή καταστρατηγώντας το (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 12ης Μαΐου 1998, C-367/96, Κεφάλας κ.λπ., Συλλογή 1998, σ. I-2843, σκέψη 20· της 23ης Μαρτίου 2000, C-373/97, Διαμαντής, Συλλογή 2000, σ. I-1705, σκέψη 33, καθώς και της 21ης Φεβρουαρίου 2006, C-255/02, Halifax κ.λπ., Συλλογή 2006, σ. I-1609, σκέψη 68).
- 30 Πράγματι, η εφαρμογή κανονιστικής ρυθμίσεως της Ένωσης δεν μπορεί να επεκτείνεται μέχρι σημείου που να καλύπτει την καταχρηστική πρακτική των επιχειρήσεων, δηλαδή τις πράξεις που δεν διενεργούνται εντός του πλαισίου φυσιολογικών εμπορικών πράξεων, αλλά με μοναδικό σκοπό την καταχρηστική εκμετάλλευση των πλεονεκτημάτων που προβλέπει το δίκαιο της Ένωσης (βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσα απόφαση Halifax κ.λπ., σκέψη 69).
- 31 Η διαπίστωση της υπάρξεως καταχρηστικής πρακτικής απαιτεί τη συνδρομή ενός αντικειμενικού κι ενός υποκειμενικού στοιχείου.
- 32 Ως προς το αντικειμενικό στοιχείο, θα πρέπει να προκύπτει από ένα σύνολο αντικειμενικών περιστάσεων ότι, παρά την τυπική τήρηση των προϋποθέσεων που θέτει ρύθμιση της Ένωσης, δεν επιτεύχθηκε ο επιδιωκόμενος με τη ρύθμιση αυτή σκοπός (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 14ης Δεκεμβρίου 2000, C-110/99, Emsland-Stärke, Συλλογή 2000, σ. I-11569, σκέψη 52, και της 21ης Ιουλίου 2005, C-515/03, Eichsfelder Schlachtbetrieb, Συλλογή 2005, σ. I-7355, σκέψη 39).
- 33 Η διαπίστωση αυτή προϋποθέτει, επίσης, την ύπαρξη ενός υποκειμενικού στοιχείου, υπό την έννοια ότι από ένα σύνολο αντικειμενικών περιστάσεων πρέπει να προκύπτει ότι κύριος σκοπός των επίμαχων πράξεων είναι να αποκομίσει ο ενδιαφερόμενος όφελος χωρίς νόμιμη αιτία. Πράγματι, η απαγόρευση καταχρηστικών πρακτικών δεν ασκεί επιρροή οσάκις οι επίμαχες πράξεις μπορούν να έχουν άλλη δικαιολόγηση πλην της απλής εξασφάλισης πλεονεκτήματος (προπαρατεθείσα απόφαση Halifax κ.λπ., σκέψη 75). Η συνδρομή του στοιχείου αυτού που συνδέεται με την πρόθεση των επιχειρήσεων μπορεί να αποδειχθεί, μεταξύ άλλων, με την απόδειξη του αμιγώς τεχνητού χαρακτήρα των πράξεων (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, προπαρατεθείσα απόφαση Emsland-Stärke, σκέψη 53, και απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου 2008, C-425/06, Part Service, Συλλογή 2008, σ. I-897, σκέψη 62).
- 34 Μολονότι το Δικαστήριο, αποφαινόμενο επί προδικαστικής παραπομπής, μπορεί, ενδεχομένως, να παράσχει διευκρινίσεις προκειμένου να καθοδηγήσει το εθνικό δικαστήριο στην ερμηνεία του (προπαρατεθείσα απόφαση Halifax κ.λπ., σκέψη 77), εναπόκειται, πάντως, στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει αν συντρέχουν, στην περίπτωση της διαφοράς της κύριας δίκης, οι περιστάσεις οι οποίες στοιχειοθετούν καταχρηστική πρακτική (βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσα απόφαση Eichsfelder Schlachtbetrieb, σκέψη 40, και απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2007, C-279/05, Vonk Dairy Products, Συλλογή 2007, σ. I-239, σκέψη 34). Στο πλαίσιο αυτό, επιβάλλεται να διευκρινιστεί ότι για τον έλεγχο

της υπάρξεως καταχρηστικής πρακτικής οφείλει το αιτούν δικαστήριο να λάβει υπόψη όλα τα πραγματικά περιστατικά και τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, συμπεριλαμβανομένων των προηγούμενων και των επόμενων της επίμαχης εισαγωγής εμπορικών πράξεων.

- 35 Συναφώς, πρώτον, ως προς τον σκοπό του κανονισμού 341/2007, από τις αιτιολογικές σκέψεις 13 και 14 του κανονισμού αυτού, σε συνδυασμό με τις αιτιολογικές σκέψεις 9 και 10 του ίδιου κανονισμού, προκύπτει ότι απαιτείται, κατά τη διαχείριση των δασμολογικών ποσοστώσεων, να διασφαλιστεί ο ανταγωνισμός μεταξύ των πραγματικών εισαγωγέων ώστε να μην είναι πλέον δυνατός ο έλεγχος της αγοράς από έναν και μόνο εισαγωγέα.
- 36 Στο πλαίσιο, όμως, πράξεων όπως οι επίμαχες στη διαφορά της κύριας δίκης, ο προαναφερθείς σκοπός δεν επιτυγχάνεται. Πράγματι, όπως προκύπτει από τις υποβληθείσες στο Δικαστήριο παρατηρήσεις, με τις πράξεις αυτές, ο εντός της Ένωσης αγοραστής, ο οποίος είναι συγχρόνως και παραδοσιακός εισαγωγέας, δεν δικαιούται να υπολογισθεί η ποσότητα αναφοράς του, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 8 του κανονισμού 341/2007, με βάση τις ποσότητες εμπορευμάτων που αγόρασε από εισαγωγείς μετά τον εκτελωνισμό τους. Οι πράξεις αυτές δεν του επιτρέπουν, επομένως, να αυξήσει τις ποσότητες εμπορευμάτων για τις οποίες δικαιούται να υποβάλει αιτήσεις πιστοποιητικού «Α», δυνάμει του άρθρου 9 του κανονισμού αυτού. Παρά ταύτα, διά τέτοιων πράξεων, είναι δυνατόν ο εντός της Ένωσης αγοραστής, συγχρόνως και παραδοσιακός εισαγωγέας ο οποίος έχει εξαντλήσει τα δικά του πιστοποιητικά «Α» και δεν είναι πλέον σε θέση να εισαγάγει σκόρδο υπό ευνοϊκούς δασμολογικούς όρους, να μπορέσει να προμηθευτεί σκόρδο εισαγόμενο υπό ευνοϊκούς δασμολογικούς όρους και να επεκτείνει την επιρροή του στην αγορά πέραν εκείνου του τμήματος της δασμολογικής ποσοστώσεως που του έχει χορηγηθεί.
- 37 Δεύτερον, ως προς το μνημονευόμενο στη σκέψη 33 ανωτέρω υποκειμενικό στοιχείο, επισημαίνεται ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, προκειμένου να θεωρηθεί ότι οι οικείες πράξεις έχουν ως κύριο σκοπό να απονείμουν στον εντός της Ένωσης αγοραστή αδικαιολόγητο πλεονέκτημα, επιβάλλεται οι εισαγωγείς να είχαν την πρόθεση να απονείμουν τέτοιο πλεονέκτημα στον εν λόγω αγοραστή και οι πράξεις να στερούνται κάθε οικονομικής και εμπορικής δικαιολογήσεως για τους εισαγωγείς αυτούς, γεγονός που απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει. Η διαπίστωση εκ μέρους του αιτούντος δικαστηρίου ότι οι πράξεις αυτές δεν στερούνται οικονομικής και εμπορικής δικαιολογήσεως θα μπορούσε, για παράδειγμα, να θεμελιωθεί στο γεγονός ότι η τιμή πωλήσεως του εμπορεύματος είχε ορισθεί σε επίπεδο τέτοιο που επέτρεψε στους εισαγωγείς να αποκομίσουν σημαντικό κέρδος από τις οικείες πωλήσεις. Ομοίως, μπορεί επίσης να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι από το άρθρο 35 του κανονισμού 1291/2000, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 341/2007, προκύπτει ότι οι εισαγωγείς φέρουν την υποχρέωση να χρησιμοποιούν τα πιστοποιητικά «Α» τα οποία τους έχουν χορηγηθεί επ' απειλή κυρώσεων, οπότε έχουν πραγματικό συμφέρον να προβαίνουν σε εισαγωγές, συμπεριλαμβανομένης και της περιπτώσεως πράξεων όπως οι επίμαχες στη διαφορά της κύριας δίκης.
- 38 Στο πλαίσιο αυτό, ακόμη και αν οι οικείες πράξεις εκκινούν από τη βούληση του αγοραστή να επωφεληθεί των ευνοϊκών δασμολογικών όρων και ακόμη και αν οι οικείοι εισαγωγείς έχουν επίγνωση αυτού, εντούτοις οι εισαγωγές δεν μπορεί a priori να θεωρηθεί ότι στερούνται οικονομικής και εμπορικής δικαιολογήσεως από πλευράς των εισαγωγέων.
- 39 Δεν μπορεί πάντως να αποκλεισθεί ότι, υπό ορισμένες περιστάσεις, πράξεις όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης πραγματοποιούνται τεχνητώς με κύριο σκοπό την ωφέλεια από τους ευνοϊκούς δασμολογικούς όρους. Επομένως, μεταξύ των στοιχείων βάσει των οποίων μπορεί να αποδειχθεί ο τεχνητός χαρακτήρας των πράξεων συγκαταλέγεται, όπως αναφέρει και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις παρατηρήσεις της, το γεγονός ότι ο εισαγωγέας ο οποίος είναι κάτοχος πιστοποιητικών «Α» δεν έχει αναλάβει οποιονδήποτε εμπορικό κίνδυνο, ο οποίος καλύπτεται στην πραγματικότητα από τον αγοραστή του, επίσης παραδοσιακό εισαγωγέα. Ένας τέτοιος τεχνητός χαρακτήρας θα

μπορούσε επίσης να προκύψει από το γεγονός ότι το περιθώριο κέρδους των εισαγωγών είναι ασήμαντο ή ότι οι τιμές πώλησεως του σκόρδου από τους εισαγωγείς προς τον εντός της Ένωσης αγοραστή είναι χαμηλότερες των τιμών της αγοράς.

- 40 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να δοθεί στο υποβληθέν ερώτημα η απάντηση ότι το άρθρο 6, παράγραφος 4, του κανονισμού 341/2007 έχει την έννοια ότι καταρχήν δεν αντιτίθεται σε πράξεις με τις οποίες εισαγωγέας, ο οποίος είναι κάτοχος πιστοποιητικών εισαγωγής με μειωμένο δασμό, αγοράζει εμπόρευμα εκτός της Ένωσης από επιχείρηση, επίσης παραδοσιακό εισαγωγέα υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, η οποία όμως έχει εξαντλήσει τα δικά της πιστοποιητικά εισαγωγής με μειωμένο δασμό, και στη συνέχεια της το πωλεί εκ νέου μετά την εισαγωγή του εντός της Ένωσης. Πάντως, τέτοιες πράξεις στοιχειοθετούν κατάχρηση δικαιώματος οσάκις πραγματοποιούνται τεχνητώς με κύριο σκοπό την ωφέλεια από τους ευνοϊκούς δασμολογικούς όρους. Για τη διαπίστωση της υπάρξεως καταχρηστικής πρακτικής το αιτούν δικαστήριο οφείλει να λάβει υπόψη όλα τα πραγματικά περιστατικά και τις περιστάσεις της εν προκειμένω υποθέσεως, συμπεριλαμβανομένων των εμπορικών πράξεων που προηγούνται και έπονται της επίμαχης εισαγωγής.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 41 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπíπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 6, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 341/2007 της Επιτροπής, της 29ης Μαρτίου 2007, σχετικά με το άνοιγμα και τον τρόπο διαχείρισης δασμολογικών ποσοστώσεων καθώς και την καθιέρωση καθεστώτος πιστοποιητικών εισαγωγής και πιστοποιητικών καταγωγής για τα σκόρδα και ορισμένα άλλα γεωργικά προϊόντα που εισάγονται από τρίτες χώρες, έχει την έννοια ότι καταρχήν δεν αντιτίθεται σε πράξεις με τις οποίες εισαγωγέας, ο οποίος είναι κάτοχος πιστοποιητικών εισαγωγής με μειωμένο δασμό, αγοράζει εμπόρευμα εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης από επιχείρηση, επίσης παραδοσιακό εισαγωγέα υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, η οποία όμως έχει εξαντλήσει τα δικά της πιστοποιητικά εισαγωγής με μειωμένο δασμό, και στη συνέχεια της το πωλεί εκ νέου μετά την εισαγωγή του εντός της Ένωσης. Πάντως, τέτοιες πράξεις στοιχειοθετούν κατάχρηση δικαιώματος οσάκις πραγματοποιούνται τεχνητώς με κύριο σκοπό την ωφέλεια από τους ευνοϊκούς δασμολογικούς όρους. Για τη διαπίστωση της υπάρξεως καταχρηστικής πρακτικής το αιτούν δικαστήριο οφείλει να λάβει υπόψη όλα τα πραγματικά περιστατικά και τις περιστάσεις της εν προκειμένω υποθέσεως, συμπεριλαμβανομένων των εμπορικών πράξεων που προηγούνται και έπονται της επίμαχης εισαγωγής.

(υπογραφές)